

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/96/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718202679
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6718202679.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O.BOX 41, proti žalovanej L. Y., D.. Y., M.. XX.XX.XXXX, Q. XX, XXX XX Q., G. P., S.. U. G.B. R. B., M.. XX.XX.XXXX, L. X, S., o zaplatenie 1 163,24 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná z a p l a t iť žalobcovi sumu 725,84 Eur spolu s úrokom z omeškania 0,55 % ročne zo sumy 725,84 Eur od 07.01.2016 až do zaplatenia s tým, že keď úrok z omeškania dosiahne sumu 725,84 Eur, bude tento úrok z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 725,84 Eur až do zaplatenia s tým, že súd p o v o ľ u j e žalovanej splácať dlžné sumy v mesačných splátkach vo výške 10,- Eur splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, prvá splátka splatná do 20. dňa v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaná je povinná n a h r a d iť žalobcovi trovy konania v rozsahu 24,80 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 10.04.2018, doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.04.2018 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1 163,24 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania 0,55 % ročne zo sumy 1 163,24 Eur od 07.01.2016 do zaplatenia, tak aby zmluvná pokuta a úrok z omeškania neprevýšili 1 170 Eur a od nasledujúceho dňa po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 170 Eur len úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 1 163,24 Eur do zaplatenia, ako aj nákladov vo výške 84,302 Eur spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky a tiež náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia, a to na tom skutkovom a právnom základe, že žalobca so žalovanou dňa 27.04.2015 uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXX (ďalej aj len ako „Úverová zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver 1 170,- Eur, ktorý mala žalovaná splatiť v 36 splátkach po 41,40 Eur, v termínoch splátok podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Pre nesplácanie úveru žalobca zosplatnil úver k 07.01.2016. Žalovaná uhradila na splatenie úveru celkom 327,16 Eur. Nárok na zmluvnú pokutu vyvodzoval žalobca podľa čl. 8 bod 8.1 Úverovej zmluvy. Náhradu nákladov 84,302 Eur pri mimosúdnom vymáhaní pohľadávky vyčíslil podľa tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci advokátom vo výške 73,692 Eur a režijný paušál 10,61 Eur.

2. K žalobe podanej prostredníctvom svojho právneho zástupcu priložil žalobca Úverovú zmluvu, Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere platné 02/2015 (ďalej len ako „Zmluvné dojednania“), Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 27.04.2015 (bez dokladu o odoslaní alebo doručení žalovanej), Oznámenie o zosplatnení z 14.12.2015 a doručenkú k Oznámeniu o zosplatnení (žalovaná prevzala dňa 21.12.2015), prehľad platieb žalovanej a bankový výpis o prevode 1 053 Eur na účet žalovanej zo dňa 27.04.2015.

3. Žalovaná prevzala žalobu spolu s jej prílohami, poučeniami a uznesením tunajšieho súdu, ktorým jej bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe, dňa 14.06.2018, napriek tomu sa k žalobe písomne nevyjadrila.

4. Dňa 15.08.2018 sa v predmetnej veci konalo pojednávanie, na ktorom sa nezúčastnil právny zástupca žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil, pričom súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Súd vzhľadom na uvedené konal v neprítomnosti žalobcu.

5. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč.Z.“) v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

6. Podľa § 52a Obč. Z v znení neskorších predpisov, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

7. Podľa § 53 ods. 1 Obč. Z v znení účinnom do 22.12.2015, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

8. Podľa § 53 ods. 2 Obč. Z v znení účinnom do 22.12.2015, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

9. Podľa § 53 ods. 3 Obč. Z v znení účinnom do 22.12.2015, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

10. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Obč. Z v znení účinnom do 22.12.2015, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

11. Podľa § 53 ods. 4 písm. t) Obč. Z v znení účinnom do 22.12.2015, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

12. Podľa § 53 ods. 5 Obč. Z. v znení účinnom do 22.12.2015, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 53 ods. 6 Obč. Z. v znení účinnom do 22.12.2015, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie Vlády SR“), odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

15. Podľa § 1 ods. 2 Nariadenia Vlády SR, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

16. Podľa § 1 ods. 3 Nariadenia Vlády SR, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v

a) percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka,
2. jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za rok,
3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok,

b) peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
2. jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
3. opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

c) percentách z inej sumy, ako je suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka a vynásobí sa podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,
2. jednorazové plnenie v percentách sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,
3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov.

17. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia Vlády SR, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

18. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia Vlády SR, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

19. Podľa § 39 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 37 ods. 1 Obč. v znení neskorších predpisov, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

21. Podľa § 38 ods. 1 a 2 Obč. Z. v znení účinnom do 30.09.2015, neplatný je právny úkon, pokiaľ ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony. Takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

22. Podľa § 40 ods. 1 Obč. Z. v znení účinnom do 31.10.2015, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

23. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov

28. Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

29. Podľa § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

30. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

31. Podľa § 9 ods. 7 (prvá veta pred bodkočiarkou) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona.

32. Podľa § 9 ods. 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

33. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 29.09.2015, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

34. Podľa § 11 ods. 2 (druhá veta) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

35. Podľa § 43a Obč. Z. v znení neskorších predpisov, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

36. Podľa § 43c Obč. Z. v znení neskorších predpisov, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi.

37. Podľa § 44 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

38. Podľa § 44 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

39. Podľa § 54 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie

40. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

41. Podľa § 517 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa § 3 Nariadenia Vlády SR, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43. Podľa § 544 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

44. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

47. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

48. Na pojednávanie sa dostavila žalovaná v sprievode svojej sestry Dariny Kováčovej, nar. 31.03.1954, ktorá uviedla, že žalovaná má od malička duševnú poruchu a nevie čítať ani písať, vie sa len podpísať; súčasne predložila zdravotnú dokumentáciu žalovanej (najmä Správa okresného ústavu národného zdravia z 06.04.1983, Správa OPK SZ zo 14.06.1983, správy o preventívnych prehliadkach žalovanej od MUDr. Ľubomíra Mosného, praktického lekára pre dospelých), z ktorej vyplýva, že žalovaná má poruchu intelektových fondov, myslenie má primitívne a jej intelektový potenciál je v pásme ľahšej imbecility (IQ-43), stav sa nedá liečiť, má trvalý charakter, osobnosť žalovanej je simplexná, je mentálne retardovaná, ide o stredný stupeň duševnej zaostalosti. Vzhľadom na uvedené súd žalovanej ustanovil jej sestru - Darinu Kováčovú za jej procesného opatrovníka. Procesný opatrovník žiadal v prípade zaviazania žalovanej na zaplatenie dlžnej sumy o splátkový kalendár v mesačnej výške po 10 Eur, vzhľadom na jej zdravotný stav, kedy jediným príjmom žalovanej je invalidný dôchodok, z ktorého platí náklady na bývanie a ďalšie pôžičky.

49. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to vyššie uvedenou zdravotnou dokumentáciou žalovanej, ďalej Úverovou zmluvou, Zmluvnými dojednania, Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 27.04.2015 (bez dokladu o odoslaní alebo doručení žalovanej), Oznámením o zosplatnení z 14.12.2015 a doručenkou k Oznámeniu o zosplatnení (žalovaná prevzala dňa 21.12.2015), prehľadom platieb žalovanej a bankovým výpisom o prevode 1 053 Eur na účet žalovanej zo dňa 27.04.2015 a dospel k názoru, že nedošlo k platnému uzavretiu Úverovej zmluvy a nárok žalobcu je dôvodný, len pokiaľ ide zaplatenie ešte nevrátenej sumy reálne poskytnutých prostriedkov, t.j. v časti 725,84 Eur a tiež v časti úrokov z omeškania z tejto sumy, do zákonnej výšky úrokov z omeškania.

50. Žalovaná je od narodenia mentálne retardovaná, jej IQ je v pásme imbecility a teda je duševne zaostalá, navyše nevie písať ani čítať (vie sa len podpísať) a tieto skutočnosti spôsobujú, že Úverová zmluva ako právny úkon je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 38 Obč.Z. ako aj § 37 ods. 1 Obč. Z., nakoľko žalovaná robila jej duševná porucha nespôsobilou na právny úkon uzavretia Úverovej zmluvy a taktiež žalovaná nemohla určite a zrozumiteľne prejavíť svoju vôľu pri uzatváraní Úverovej zmluvy.

51. Napriek vyššie uvedenému záveru súd Úverovú zmluvu a súvisiacu dokumentáciu (najmä Dohodu o poskytovaní služieb) podrobil preskúmaniu v kontexte citovaných ust. § Obč. Z, ako aj Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom dospel k záveru, že nedošlo k platnému uzavretiu Úverovej zmluvy aj z ďalších dôvodov.

52. V zmysle § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať zmluva o spotrebiteľskom úvere písomnú formu a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 predmetného zákona. Podstatné náležitosti zmluvy musia byť výsledkom zhodného prejavu vôle oboch zmluvných strán a nemôže byť ich určenie a doplnenie ponechané na svojvôľu veriteľa, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Kontrakčný mechanizmus uzatvárania zmlúv upravuje Obč. Z. v § 43a nasl., v zmysle ktorých ustanovení prijatie návrhu na uzavretie zmluvy (akceptácia) nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi (t.j. dorúčením akceptácie) a týmto okamihom je potom zmluva

uzavretá. Pokiaľ prijatie návrhu obsahuje zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh a na uzavretie zmluvy sa potom vyžaduje akceptácia zmeneného návrhu zo strany pôvodného navrhovateľa (v danom prípade žalovanej), pričom jeho mlčanie alebo jeho nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie nového návrhu.

53. V posudzovanej veci, pokiaľ by aj došlo k zhodnému prejavu vôle oboch zmluvných strán na podstatných náležitostiach spotrebiteľskej úverovej zmluvy (k čomu nedošlo) a pokiaľ by žalobca návrh žalovanej bez zmien a výhrad prijal (k čomu nedošlo), žalobca nepreukázal platné uzavretie zmluvy, nakoľko nepredložil doklad preukazujúci doručenie jeho akceptácie návrhu (žalovanej) žalovanej, tak ako vyžadujú cit. ustanovenia Občianskeho zákonníka. Z bodu 14 návrhu (žiadosti) zmluvy sice vyplýva, že k uzatvoreniu zmluvy dochádza (už) riadnym vyplnením a následným podpisom návrhu (žiadosti) všetkými stranami, podľa názoru súdu ale pre neplatnosť tohto zmluvného ustanovenia k uzatvoreniu zmluvy takýmto spôsobom nemohlo dôjsť - neplatné je predmetné ustanovenie z dôvodu rozporu a obchádzania zákona (Obč. Z.). V zmysle § 54 ods. 1 Obč. Z. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Súd má za to, že cit. ustanovenie bodu 14 žiadosti sa odchyľuje od ust. Obč. Z. v neprospech spotrebiteľa, nakoľko veriteľovi (žalobcovi) umožňuje v zásade doplniť akékoľvek údaje do bodu 6 žiadosti, ktoré nebudú korešpondovať s údajmi v (bode 5) návrhu (žiadosti) spotrebiteľa (žalovanej), pričom automaticky doplnením týchto údajov má dôjsť k uzatvoreniu zmluvy a navyš žalobca ani nie je povinný doručiť túto zmluvu žalovanej - v spore pritom nebola preukázaná skutočnosť doručenia žalobcom podpísanej zmluvy žalovanej. Žalobca v konaní predložil síce „Oznámenie veriteľa o schválení úveru“, avšak opätovne nepredložil ani len doklad o doručení či odoslaní toho oznámenia žalovanej. Navyš, v predmetnom oznámení sú uvedené úplne nové resp. iné údaje ako boli v žiadosti (návrhu) žalovanej na uzavretie zmluvy (napr. o dátume splatnosti prvej splátky, dátume splatnosti poslednej splátky, o výške splátky 26,64 Eur podľa Dohody o poskytnutí služby etc.), ktoré údaje pritom tvoria zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Niektoré údaje uvedené v návrhu (napr. výška zmluvnej pokuty) na druhej strane v predmetnom oznámení uvedené nie sú.

54. To, že predmetné ustanovenie bodu 14 návrhu (žiadosti) sa neprípustne odkláňa od ust. Obč. Z. o spôsobe uzavretia zmluvy v neprospech spotrebiteľa potvrdzuje aj skutočnosť, že podľa Zmluvných dojednaní (bod 2.1) mala žalovaná vopred súhlasiť s tým, aby žalobca (veriteľ) schválil iné parametre požadovaného úveru ako uviedla žalovaná v žiadosti (čo samo o sebe je odmietnutím návrhu v zmysle Obč. Z.) bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností žalobcu a tiež mala žalovaná vopred súhlasiť s tým, aby bol termín splatnosti v prípade akceptácie návrhu zo strany žalobcu stanovený (jednostranne) žalobcom na bližšie nekonkretizovaný deň (medzi v poradí 1.-15. dňom) a teda žalovaná sa tak vopred vzdala práva poznať konkrétny deň splatnosti splátok ako jednej zo zákonných náležitosti zmluvy. Takisto mala byť stanovená jednostranne žalobcom aj splatnosť prvej splátky (medzi 1.-15. dňom nasledujúceho mesiaca po poskytnutí úveru, tak že minimálne to bude 32 dní od poskytnutia úveru a nie viac ako 48 dní). Celková výška úveru (RPMN), taktiež obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, mala byť (čl. 3, bod 3.1 Zmluvných dojednaní) žalovanej (jednostranne) oznámená žalobcom podľa čl. 2, bod 2.2 Zmluvných dojednaní. Čo sa týka výšky úrokov, žalovaná sa mala zaviazat' vopred platiť úroky uvedené nie v bode 5 žiadosti, ale v bode 6 žiadosti (bod 5.1 a 5.2 Zmluvných dojednaní), ktoré ale nesmela vyplniť (na tlačive žiadosti je poznámka „nevypĺňajte“) a dopíňal ich následne veriteľ (žalobca) a výšku týchto úrokov mal opäť následne len (jednostranne) oznámiť spotrebiteľovi (žalovanej).

55. Podľa čl. 2, bod 2.2 Zmluvných tak mali byť konkrétne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy, na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle dohodnúť, len jednostranne určené žalobcom a tento ich mal následne len oznámiť žalovanej. Je absolútne neprípustné a v neprospech spotrebiteľa, aby takto malo dôjsť k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy potom, ako žalobca doplní do zmluvy, resp. uvedie v jednostrannom úkone (Oznámení o schválení úveru) nové alebo iné údaje, čo sa navyš nemalo považovať za porušenie povinnosti žalobcu a tieto (aj zmenené a nové doplnené údaje) mal žalobca len oznámiť (jednostranným úkonom) žalovanej.

56. V posudzovanej veci dňa 27.03.2015 žalovaná podpísala predtlačенý formulár (vyhotovený žalobcom) na uzavretie zmluvy, ktorý v bode 5 obsahoval údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere s

poznámkou „vyplňte“ (hoci ho evidentne vyplnil sám žalobca) a v bode 6 obsahoval údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere s poznámkou „nevypĺňajte“, ktoré až následne dňa 27.04.2015 doplnil (dopísal) žalobca a ktoré údaje v bode 6 oproti údajom v bode 5 obsahovali zmeny a doplnenia - údaj RPMN sa zmenil z 27,02 % na 26,68 % a v bode 6 bol oproti bodu 5 doplnený nový údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania. Predmetné zmeny v bode 6 potom podľa názoru súdu spôsobili právny následok (§ 44 ods. 2 Obč. Z.) odmietnutia návrhu žalovanej zo strany žalobcu a následne išlo už o nový návrh zo strany žalobcu, pričom žalobca v spore nepreukázal akceptáciu jeho nového návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalovanej. Nečinnosť a mlčanie žalovanej pritom za akceptáciu nového návrhu (žalobcu) považovať nie je možné (§ 44 ods. 1 Obč. Z.).

57. Na základe skutočností uvedených vyššie má súd za to, že nedošlo k platnému uzavretiu (obligatórne písomnej) zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na podporu svojich záverov súd poukazuje aj na v zásade rovnaké názory Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozsudku č.k. 15Co/755/2015 zo dňa 27.01.2016 a Krajského súdu v Prešove v rozsudku č.k. 19Co/197/2017 zo dňa 26.04.2018.

58. Nakoľko nedošlo k platnému uzavretiu Úverovej zmluvy a súd nemal preukázanú akceptáciu návrhu žalovanej žalobcom, ktorý návrh obsahoval aj dojednanie o zmluvnej pokute a spôsobe jej určenia, pričom súd poukazuje na skutočnosť, že ani samotné Oznamenie o schválení úveru neobsahuje čo i len zmienku o zmluvnej pokute, súd dospel k názoru, že žalobcovi nárok voči žalovanej na zaplatenie zmluvnej pokuty nemôže prináležať, keďže zmluvná pokuta nebola dojednaná písomne, tak ako to vyžaduje ust. § 544 Obč. Z.

59. V prípade, že by sa aj predchádzajúce závery súdu o neplatnosti Úverovej zmluvy ukázali ako nesprávne, dojednanie o zmluvnej pokute by ex lege (§ 53 ods. 2,3 a 5 Obč. Z.) bolo neplatné pre neprijateľnosť zmluvnej podmienky, nakoľko ustanovenie o zmluvnej pokute (ktorá sa netýka hlavného predmetu zmluvy) bolo predpripravené na formulárovom tlačive samotného žalobcu a evidentne nie je výsledkom individuálneho dojednávania medzi zmluvnými stranami a žalobca opak v spore nepreukázal (§53 ods. 3 Obč.Z.). Text návrhu (žiadosti) síce podpísala žalovaná, avšak reálne nemala možnosť do tohto predpripraveného textu formulárovej žiadosti žalobcu zasiahnuť a teda žalovaná nemala možnosť tento zjavne len jednostranný záväzok žalovanej zmeniť a ovplyvniť. Žalovaná, pokiaľ chcela obdržať od žalobcu finančné prostriedky, musela žiadosť (a ďalšie formulárové dokumenty ako napr. Dohodu o poskytovaní služieb) podpísať, inak by mohla len žiadosť ako celok nepodpísať a potom by jej finančné prostriedky neboli poskytnuté. Opak resp. iné žalobca v spore nepreukázal a ani text žiadosti (návrhu) neobsahuje možnosť žalovanej toto ustanovenie odmietnuť. Zmluvná pokuta je len jednostranná (zaväzuje len žalovanú) a týmto ustanovením sa sledujú len záujmy žalobcu na včasné plnenie dlžnej sumy zo strany žalovanej, pričom nejde len o sankciu za nesplácanie istiny, ale ide aj o sankciu za neplatenie úrokov a ďalších platieb (napr. splátok podľa Dohody o poskytovaní služieb), na ktoré úroky a iné plnenia žalobca nemá pre neprijateľnosť zmluvných podmienok (a teda ich neplatnosť) nárok. Uvedené ustanovenie preto spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia súdov, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/220/2016 zo dňa 12.07.2017, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie (Okresný súd Trnava č.k. 22C/80/2014-43 z 13.10.2015), ktorý vo výroku vyslovene určil, že dojednaná zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere týkajúca sa zmluvnej pokuty je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky.

60. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd priznal žalobcovi len nárok na zaplatenie sumy 725,84 Eur (výrok I.), ktorá suma predstavuje rozdiel medzi reálne poskytnutými prostriedkami žalobcom žalovanej v sume 1 053 Eur (dôkaz na č.l. 18 - potvrdenie o bankovom prevode z 27.04.2015), po ponížení o sumu 327,16 Eur, ktorú žalovaná žalobcovi už vrátila. Súčasne súd priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej sumy 725,84 Eur a to do zákonnej výšky úrokov z omeškania (5,05%), po zohľadnení znenia petitu žaloby na požadovaný spôsob zaplatenia úrokov z omeškania, od dátumu požadovaného veriteľom (výrok I.) s tým, že súd vzhľadom na zdravotný stav žalovanej v zmysle § 232 ods. 4 CSP povolil žalovanej splácať dlžné sumy splátkovou formou v mesačných splátkach 10 Eur a to pod sankciou splatnosti celého plnenia v prípade omeškania čo i len jednej splátky. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol (výrok II.).

61. Žalobca sa domáhal aj zaviazania žalovanej na úhradu nákladov 84,30 Eur spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky, odvolávajúc sa na ustanovenia o výške tarifnej odmeny advokáta

(73,69 Eur) za úkon právnej pomoci a režijný paušál (10,61 Eur). Žalobca však nepriložil k žalobe žiadne dôkazy, ktoré by oprávnenosť tohto uplatneného nároku preukazovali a tento nárok nevyplýva ani z predloženej zmluvnej dokumentácie žalobcu a žalovanej. Súd preto zamietol návrh žalobcu aj v tejto časti (výrok II.).

62. O trovách súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP podľa pomeru úspechu strán v spore. Žalobca mal úspech v spore 62,40 % a žalovaná 37,60 %, na základe čoho súd priznal v zmysle § 255 ods. 2 CSP žalobcovi nárok na náhradu trov konania v miere 24,80 %, zodpovedajúcej rozdielu medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovanej v spore. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník tunajšieho súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

63. Súd záverom poznamenáva, že v prípade ak by aj súd nedospel k záveru o neplatnom uzavretí Úverovej zmluvy, považuje (i) Dohodu o poskytovaní služieb (ktorej vznik a platnosť je viazaný na vznik a platnosť Úverovej zmluvy) za absolútne neplatný právny úkon a (ii) úver z Úverovej zmluvy by súd potom považoval za bezúročný a bez poplatkov.

64. Ako už bolo totiž vyššie uvedené, konkrétne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy (termín splatnosti splátok, termín konečnej splatnosti úveru, výšku úroku), na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle dohodnúť, boli len jednostranne určené žalobcom (čo nemožno považovať za dojednanie zmluvných strán - dvojstranný právny úkon) a teda nedošlo k dohode zmluvných strán na týchto povinných náležitostiach spotrebiteľskej úverovej zmluvy, čo v prípade platného uzavretia zmluvy spôsobuje ex lege bezúročnosť úveru a jeho bezpoplatkovosť.

65. Úver z Úverovej zmluvy by za predpokladu jej platného uzavretia bol bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu, že je v nej uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. V zmluve uvedená RPMN (v bode 5 ako 27,02 % a v bode 6 ako 26,68 %) nekorešponduje so skutočnou RPMN, nakoľko je súd toho názoru, že v rozpore s ust. § 1 Nariadenia Vlády SR zmluva v časti RPMN nezohľadňuje aj poplatky resp. splátky vo výške 26,64 Eur na základe „Dohody o poskytovaní služieb (tieto splátky bolo podľa názoru súdu nutné do RPMN zahrnúť). Napriek tomu, že ako výška splátky je uvedená suma 68,04 Eur (ktorá už zahŕňa aj splátky podľa Dohody o poskytovaní služieb), v časti „Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť“ je uvedená suma 1 607,40 Eur, pričom však vynásobením splátky vo výške 68,04 Eur počtom splátok 36 vychádza celková suma až 2 449,44 Eur a teda ustanovenia Úverovej zmluvy v časti RPMN, ako aj v časti celkovej čiastky, ktorú mala žalovaná zaplatiť, považoval súd za zavádzajúce (klamlivé) vo vzťahu k žalovanej (spotrebiteľovi) a v jej neprospech. Podľa vykonaného zisťovania súdu, priemerná výška RPMN za druhý kvartál r. 2015 predstavovala v prípade úverov poskytovaných bankami 13,50 % (dvojnásobok 27,00 %) a pri iných (nebankových) veriteľoch predstavoval váženy priemer RPMN 14,03 % (dvojnásobok 28,06 %). Postupujúc podľa § 1 Nariadenia Vlády SR dospel v danom prípade súd k výpočtu skutočnej RPMN, kedy po sčítaní miery úroku (17,76 %), poplatku za poskytnutie úveru (10 %) a poplatkov za „služby“ (27,32 %) dospel súd k výpočtu RPMN až 55,08 % a nie 26,68 %, ako sa v zmluve v bode 6 uvádza a teda skutočná RPMN v posudzovanom prípade je v miere 55,08 %, čo je takmer 4- násobkom priemernej RPMN pri obdobných úveroch poskytovaných bankami a nebankovými subjektmi a teda RPMN je v rozpore s § 1a Nariadenia Vlády SR a § 53 ods. 6 Obč. Z.

66. Pokiaľ ide o samotnú „Dohodu o poskytovaní služieb“, súd túto dohodu považuje v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zák., § 39 Obč. Z. a v zmysle § 53 Obč. zák. za neplatnú, nakoľko (i) touto dohodou žalobca jednak obchádza ustanovenie Obč. Z. o najvyššej prípustnej výške odplaty (§53 ods. 6 Obč.Z.), čo priamo zakazuje 9 ods. 7 a 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch, naviac (ii) ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 4 písm. t/ Obč. Z), nakoľko podľa názoru súdu boli žalovanej zo strany žalobcu „doplňkové služby“ nanútené a nedošlo k slobodnému prejavu vôle zo strany žalovanej, tieto služby neboli individuálne so žalovanou dojednané a žalobca opak nepreukázal a (iii) táto dohoda sa prieči aj dobrým mravom - podľa názoru súdu ide o účelovo vymyslené „služby“, ktoré navýšili splátky úveru skoro o 100 %, pričom je zrejmé, že tieto splátky mala žalovaná platiť aj v prípade, že by reálne k poskytnutiu žiadnych „služieb“ zo strany žalobcu počas trvania zmluvného vzťahu nedošlo a teda žalovaná by reálne protiplnenie za svoje platby ani nemusela dostať. Žalobca podľa názoru súdu žalovanej „vnútil“ aj iný úkon ako ten, ktorý bol pri podpise úverovej zmluvy vo sfére záujmu žalovanej, ktorá len podpísovala žalobcom vopred pripravené formulárové zmluvy, bez možnosti zasiahnuť do jeho

obsahu v tejto časti, pričom žalobca v spore nepreukázal individuálne dojednanie týchto ustanovení. Nemožno opomenúť skutočnosť, že súdu je z jeho vlastnej činnosti známe, že spotrebiteľia o takýto druh služby žalobcu reálne „nežiadali“, avšak keby predpripravenú formulárovú žiadosť o uzavretie takejto dohody nepodpisali, úver by im nebol poskytnutý a teda nemali možnosť takéto „služby“ odmietnuť. Súd tiež v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v bode 5 žiadosti (návrhu) pri „navrhovanej“ výške splátky (68,04 Eur) sa automaticky rátalo aj s uzavretím Dohody o poskytnutí služby (o tom svedčí samotná výška splátky, zahŕňajúca aj výšku splátky podľa Dohody o poskytovaní služieb). Hoci žalobca „naoko“ formuláciou v bode 5 „mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá“ vyvoláva dojem, že ide o fakultatívnu možnosť, v bode 6 žiadosti (návrhu) sa už formuláciou „mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb“ automaticky s uzavretím Dohody o poskytovaní služby počíta dopredu. Na podporu svojho záveru súd poukazuje na rovnaké závery Krajského súdu v Prešove v rozsudku č.k. 19Co/197/2017 zo dňa 26.04.2018 a Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/39/2016 z 23.02.2016..

67. Pokiaľ ide o dojednanie zmluvných strán ohľadom poplatku za poskytnutie úveru (117 Eur) a možnosť jeho započítania ku dňu poskytnutia úveru, súd považuje za potrebné uviesť, že podľa jeho názoru ide opäť o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko takéto dojednanie bolo predpripravené na zmluvnou formulári a je obsiahnuté tiež v Zmluvných dojednaniach a teda žalovaná nemala reálnu možnosť ovplyvniť obsah takéhto dojednania. V tejto súvislosti súd poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 5Co/130/2017 z 28.11.2017, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 10C/53/2016-38 z 23.05.2017 a ktorým súd určil, že predmetné ustanovenie o odplate a jej splatnosti a započítaní je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Navyiac, v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR č.k. 6Sžo 21/2013 z 27.11.2013, ak žalobca do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj poplatok za poskytnutie pôžičky, ide o postup v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe - k poskytnutiu úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú prax a súčasne ju zakazuje. V danom prípade žalobca reálne neposkytol žalovanej 1 170 Eur, ale len 1 053 Eur, po započítaní poplatku 117 Eur, avšak ako celková výška istiny úveru bola uvedená suma 1 170 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a

dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.